

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

**2222**

A szingularitás

Az adott szálig: **A megzavart mintázat**

# 1. A megzavart mintázat

Homály Bálint

A vörös fénysugarak végigpásztázták Alinda arcát, mint hideg, tapogatózó ujjak. A lány megdermedt, a menekülés minden lehetősége szertefoszlott a folyosó vasrácsos szorításában. Az Őrszemek nehéz léptei alatt megremegett a padozat. Alinda ekkor, szinte öntudatlanul, a zsebébe süllyesztette a kezét, és ujjai rázáródtak egy apró, nehéz tárgyra, amelyet a nagymama rejtett oda a legutóbbi altatómese után. Egy sárgarézből készült, bonyolult, spirális mintázatú szerkezet volt az – egy olyan tárgy, amelynek a Kolónia hivatalos jegyzékei szerint nem lett volna szabad léteznie.

Ahogy az Őrszemek közelebb értek, a lány ujjai közül megvillant a fém. Az aranytekergő – ahogy a nagymama nevezte – lágyan visszaverte a robotok vörös lézersugarait. Ebben a pillanatban a humanoid gépek lépte bizonytalanná vált. Optikai szenzoraik vadul vibrálni kezdtek; az analóg, tökéletes geometriájú forma olyan matematikai paradoxont idézett elő a merev, digitális hálózatukban, amelyet a rendszerük nem tudott azonnal feldolgozni. Egy pillanatra beállt a kollektív felejtés állapota: a gépek memóriájából mintha kitörlődött volna a parancs, amiért odaléptek.

A rendszerhiba szülte másodperceket kihasználva Alinda hátraarcot tett. Nem a C szektor felé menekült, hanem oldalra, egy alig észrevehető, sötét falmélyedésbe, amely egy használaton kívüli, függőleges szellőzőaknába vezetett. A rozsdás vaslétrán lefelé csúszva a fenti zajok elhalkultak, és a gépek vörös fénye is elenyészett a mélységben.

Az akna alján a levegő megváltozott. Itt már nem a szintetikus tápmassza fojtogató illata terjengett, hanem az évszázados por és a kiszáradt beton fanyar, szinte régészeti szaga. Alinda előhúzta a sárgaréz spirált, amely most, a teljes sötétségben, mintha saját, belső, halvány fénnel derengett volna. A falat tapogatva ujjai egy durva vésetbe ütköztek. A zseblámpája gyenge fényében kirajzolódott a betonba karcolt jel: ugyanaz az aranytekergő szimbólum, amelyet a kezében tartott.

Ez a hely nem szerepelt a Kolónia térképein. Egy elfeledett kor lenyomata volt, egy olyan korszaké, amelyről a nagymama is csak suttogva mert beszélni. Alinda érezte, hogy a keresett fiú és az L szektor elérése helyett most egy sokkal mélyebb, ősbib titok kapujában áll, ahol a múlt és a jelen szálai kibonthatatlanul egybefonódnak a feledés homályában.